

8. Kan forpligtelserne og forbuddene i henhold til vandrammedirektivets artikel 7, stk. 3, overvindes ved afvejningen inden for rammerne af godkendelsen, derved, at projektets påtænkte formål tillægges vægt, f.eks. såfremt omkostningerne ved rensningen er ringe, eller projektets formål er særligt tungtvejende?
9. Finder artikel 4, stk. 7, anvendelse på vandrammedirektivets artikel 7, stk. 3?
10. Hvilke forpligtelser ud over forpligtelserne i henhold til vandrammedirektivets artikel 4 kan der udledes af vandrammedirektivets artikel 7, stk. 2, med den følge, at der skal tages hensyn til dem i en projektgodkendelsesprocedure?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23.10.2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT 2000, L 327, s. 1).

⁽²⁾ ECLI:EU:C:2020:391.

⁽³⁾ ECLI:EU:C:2019:824.

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 98/83/EF af 3.11.1998 om kvaliteten af drikkevand (EFT 1998, L 330, s. 32).

⁽⁵⁾ ECLI:EU:C:2015:433.

**Appel iværksat den 6. december 2021 af Pilatus Bank plc til prøvelse af kendelse afsagt af Retten
(Niende Afdeling) den 24. september 2021 i sag T-139/19, Pilatus Bank mod ECB**

(Sag C-750/21 P)

(2022/C 95/20)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Pilatus Bank plc (ved Rechtsanwalt O. Behrends)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Centralbank (ECB)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede kendelse ophæves.
- Det fastslås, at ECB's afgørelse af 21. december 2018, hvorved det over for appellanten erklæredes, at ECB ikke længere var kompetent til at sikre sit direkte tilsyn med appellanten og træffe foranstaltninger vedrørende denne, er ugyldig i henhold til artikel 264 TEUF.
- For så vidt som Domstolen ikke kan træffe afgørelse om sagens realitet, hjemvises sagen til Retten, for at denne kan træffe afgørelse i annulationssøgsmålet.
- ECB tilpligtes at betale appellantens omkostninger og omkostningerne i forbindelse med appelsagen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har til støtte for sin appel fremsat to anbringender.

Første appelanbringende om, at Retten anlagde en fejlagtig fortolkning af bestemmelserne i Rådets forordning nr. 1024/2013 ⁽¹⁾ ved urigtigt at lægge til grund, at ECB ikke har nogen yderligere kompetence i forhold til appellanten som følge af appellants fortabelse af tilladelse.

Andet appelanbringende om, at Retten ikke på passende vis behandlede de af appellantens anbringender, der ikke vedrører ECB's angivelige manglende kompetence.

(¹) Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15.10.2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (EUT 2013, L 287, s. 63).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesgericht Salzburg (Østrig) den 7. december 2021 — PJ mod Eurowings GmbH

(Sag C-751/21)

(2022/C 95/21)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesgericht Salzburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: PJ

Sagsøgt: Eurowings GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Foreligger der også en »boardingafvisning« som omhandlet i artikel 4 og artikel 2, litra j), i forordning (EF) nr. 261/2004 (¹), når passagerer afvises på den pågældende flyvning, og dette ikke først sker ved boarding (gaten), men allerede forinden ved indcheckningsskranken, og de derfor ikke engang når frem til boarding (gaten)?
- 2) Er det tilstrækkeligt til at anse betingelserne i artikel 3, stk. 2, litra a), i forordning (EF) nr. 261/2004 for at være opfyldt, at passageren, når planlagt afgang er kl. 6.20, boarding kl. 5.50 og »gate-closure« kl. 6:05 (og disse tider fremgår af boardingpasset), efter at være ankommet til lufthavnen i taxa kl. 5.14 er til stede ved sagsøgtes indcheckningsskranke direkte derefter (omkring kl. 5.16)? Navnlige henset til, at sagsøgte kl. 3.14 på afgangsdagen har gjort passageren opmærksom på, at flyet er meget fyldt, og håndbaggage skal checkes ind ved indcheckningsskranken. Og henset til, at indcheckningsskranken ifølge oplysninger fra sagsøgte åbner 2 timer inden og lukker 40 minutter før afgang?
- 3) Foreligger der »boardingafvisning« som omhandlet i artikel 4 og artikel 2, litra j), i forordning (EF) nr. 261/2004, når sagsøgeren og dennes familie ved sagsøgtes indcheckningsskranke kl. 5.16 henvises til at checke baggagen ind ved nogle bagageautomater i Hamburg lufthavn, der er megen travlhed omkring, og som ikke fungerer rigtigt på trods af assistance fra sagsøgtes medarbejdere og lufthavns personale, og sagsøgeren derefter sendes videre til andre bagageautomater, hvor det heller ikke lykkes at checke baggagen ind, og der først kl. 5.40 er en automat, der fungerer og genkender baggagen men afviser indcheckning et minut senere og henviser sagsøgeren til at gå til sagsøgtes indcheckningsskranke, hvor han derefter får at vide, at han nu er kommet for sent til flyet?
- 4) Har sagsøgeren og dermed også hans medpassagerer udvist egen skyld, i og med at de på trods af problemerne med indcheckning af bagage ved bagageautomaterne blot fulgte instrukserne fra medarbejderne og automaterne og derved overså, at tiden til at checke ind og nå frem til gaten gik? Kan det bebrejdes sagsøgeren og hans medpassagerer, at de ikke på et tidligt tidspunkt overvejede at lade baggagen eftersende på grund af problemerne med indcheckning? Ville det med rimelighed kunne forlanges, at rejsegruppen delte sig op, og én person, f.eks. sagsøgeren, blev stående ved bagagen, således at de andre kunne nå frem til gaten? Navnlige henset til, at sagsøgerens datter, der var på krykker efter en knæoperation, og hans svigermor, der var ældre og havde slidigt, var gangbesværede.